

Осмисляне на живота

Т. м.

Като изучаватъ живота, хората се натъкватъ на различни символи, които за мнозина сѫ случайни. Запримѣръ, буквитѣ Ж, З, С сѫ символи. Дали сѫ случайни, или не, това е въпросъ. Всѣко нѣщо, което не се разбира, е случайно; всѣко нѣщо, което се разбира, е разумно. Всѣки животъ, който не се разбира, е слу чаенъ; всѣки животъ, който се разбира, е разуменъ. Всѣко знание, което не се разбира, е случайно; всѣко знание, което се разбира и може да се приложи, е разумно. Всѣка свобода, която не се разбира, е случайна; всѣка разбрana свобода е разумна.

Зашо нѣкои нѣща оставатъ неразбрани? — Защото съзнанието на хората се раздоява. Тѣ иматъ различни „фиксъ — идеи“. Каквото да имъ говорите, тия хора разглеждатъ нѣщата отъ свое становище. Обаче, личниятъ възгледъ на човѣка не представя истинското, абсолютно положение на въпроса. Това е все едно, учителътъ по музика да дава на ученика точния тонъ по камертона, а той взима другъ тонъ и мисли, че е сѫщиятъ. Не е важно, какво мисли човѣкъ. Важно е, че камертонътъ има свой опредѣленъ тонъ, който не се из-